

WWF

Lehti elävän maapallon puolesta

SANO MUIKKU!

Kaikki saimaannorpat halutaan valokuvata

VEDEN PELASTAMAT

Kylän kastelujärjestelmät kestivät maanjäristyksen

METSÄLUONTO AHDINGOSSA

Töyhtötiasta ja muita metsälajeja voi auttaa

8

Saimaannorpat
linssiluteina

26

Näyttelijä Jarkko Niemi
hurahti pandoihin

20

*"Kalankulutuksemme
vaikutukset
heijastuvat kauas
maailman merille."*

12

*Metsäluonto
on ahdingossa,
mutta niin
ei tarvitsisi
olla.*

22

Vesi pelasti
Surdandandan kyläläiset

21

Green Officen avulla taas
ennätysvähennyksiin

11

Kiljuhanhella on
uskollisia ystäviä

5 Metsäekologia kiehtovat luonnon mekanismit	18 Yhdessä se on mahdollista
7 Ihminen tuhoaa, mutta myös korjaa	20 Kaloille valoisampi tulevaisuus
8 Sano muikku!	21 Green Office –toimistot tekivät taas ennätysten
11 Kiljuhanhen muuttomies	22 Veden pelastamat
12 Metsäluonto on ahdingossa	25 Raumalaiset suojelevat kotimertaan
17 Saastuttamiselle vihdoinkin piste	26 Päivä pandapäikaupungissa

WWF-LEHTI
on lehti tukijoillemme
Suomessa
26. vuosikerta

Seuraava lehti ilmestyy
syyskuussa 2016

Osa lehden sisällöstä
tuotetaan Suomen ulko-
asiainministeriön tuella.

JULKAISJA
WWF
Lintulahdenkatu 10
00500 Helsinki
Puh. 09 774 0100
etunimi.sukunimi@wwf.fi
wwf.fi
panda.org
WWF = Maailman
Luonnon Säätiö (WWF)
Suomen Rahasto

Y-tunnus 0215186-5

LAHJOITUSTILI
FI41 1572 3000 0111 89

KERÄYSLUVAT
Poliisihallitus, Arpajaishallinto
POL-2015-2109
koko maa Ahvenanmaata
lukuun ottamatta
(1.7.2015-30.6.2017),
Ahvenanmaa ALR
2015/6451/10.6.2015
(1.7.2015-30.6.2016),
wwf.fi/kerayslupa

**OSOITTEENMUUTOKSET
JA TUKIJA-ASIAI**
Puh. 040 192 3112
(Arkisin klo 9-16),
tukija@wwf.fi

PAINO
Libris oy
ISSN 1458-5308

Painopaperi:
Maxi Offset
FSC Mix -sertifioitu

TOIMITUS

**Päätoimittaja ja
toimitussihteeri:**
Anne Brax

Toimittajat:
Anne Brax
Joonas Fritze
Mira Hannuksela
Tuuli Hongisto
Paula Kallio
Päivi Larikko
Susanna Manu
Mari Paavoseppä
Mari Pasula
Lilli Pukka
Kaisa Ryyänen

Ulkoasu ja taitto:
Alexandra Antell

Kuvitukset:
Katri Virtalaakso

YMPÄRISTOMERKKI
MILJÖMÄRKKI
441 014
Painotuote

© ANNI-PEKKA SINKKÖSI / WWF

ITÄMERI JA KALAT KIITTÄVÄT!

Joskus jopa ilmiselvien ja helposti hoidettavien epäkohtien korjaaminen on tuskastuttavan hidasta. Tällainen epäkohta on ollut jättimäisten risteilyalusten mahdollisuus päästää jätevetensä puhdistamattomina Itämereen. WWF on vaikuttanut kymmenen vuotta tämän käsittämättömän asian muuttamiseksi ja nyt saastuttamiselle pannaan viimein piste. Juhlaan on syytä! Lue meidän ja tukijoidemme hienosta saavutuksesta lehtemme sivulta 17.

Sinnikäs ja kärsivällinen toimintamme on tuonut paremmat olot myös kaloille. Vuoden lopussa päättynyt monivuotinen Kalakampanjamme on arvioitu, ja tulokset ovat erinomaiset. Kalakaupan vastuullisuus Suomessa on lisääntynyt huomasti ja uhanalaisten kalakantojen suojelussa on edetty harppauksin. Meidän ja yhteistyökumppaneidemme upeasta työstä kalojen suojelemiseksi kerrotaan sivuilla 7 ja 20.

Seuraavaksi lisäämme ponnistuksiamme Suomen metsien ja metsälajien auttamiseksi. Sadat eliölajit, joille metsä on koti, ovat kärsineet laajamittaisen metsätalouden takia. Töyhtötiainen ja monet sen kohtalotoverit ovat ahdingossa, mutta myös ratkaisut ovat olemassa. Tästä kerromme sivuilla 12-16.

Seuraa meitä, niin näet, miten sinä voit auttaa metsäluontoa!

Liisa Rohweder
pääsihteeri, WWF Suomi

KANNEN KUVA:

Töyhtötiaisen (*Lophophanes cristatus*) kanta on pienentynyt yli 50 prosenttia 2000-luvulla.

© Ossi Ilvonen/Vastavalo

Tykkää, seuraa, jaa ja vaikuta. Yhdessä muutamme maailmaa:

facebook.com/wwfsuomi

wwfsuomi

@WWFSuomi
@WWFGreenOffice
@LiisaRohweder

wwf.fi

wwf.fi/uutiskirje

wwf.fi/lehti

PINNALLA NYT

TYÖNTEKIJÄMME
KERTOVAT, MIKÄ ON
PARASTA JUURI NYT

Lounaanpelastuspalvelu.

ResQ-sovelluksella voit etsiä päivän ylijääneitä lounaita ja ostaa niitä alennettuun hintaan. Samalla vähennät ruokahävikkä. Palvelu toimii tällä hetkellä Helsingissä, Espoossa, Turussa ja Jyväskylässä.

ALEKSI HEISKANEN
kansainvälisen
kehityksen asiantuntija

Miljoona linnunpönttöä.

Perheemme on nikkaroinut linnunpönttöjä ja kunnostanut vanhat. Rekisteröimme ne YLE:n Miljoona linnunpönttöä -kampanjaan. Odotamme innolla, millaisia linnunaapureita pihallemme muuttaa pesimään!

KATI MALMELIN
johtaja,
yritysyritystyö

SUOMALAISET KÄYTTIVÄT JO OSUUTENSA TÄMÄN VUODEN LUONNONVAROISTA

© BRENT STIRTON / GETTY IMAGES / WWF

Maailman ylikulutuspäivä on elokuussa, mutta jos kaikki maailman ihmiset kuluttaisivat kuin suomalaiset, se olisi jo huhtikuussa. Ylikulutuspäivänä luonnonvarojen kulutus ylittää maapallon kyvyn tuottaa uusiutuvia luonnonvaroja kyseisen vuoden aikana. Päivän ajankohta perustuu Global Footprint Network -tutkimuslaitoksen laskelmiin.

Suurimmat syyt suomalaistenkin ylikulutukseen ovat energiantuotannon ja liikenteen kasvihuonekaasupäästöt sekä ruoka. Eriyisesti eläinperäinen ruoantuotanto kuluttaa merkittävän määrän luonnonvaroja. Eläinten rehun viljelyyn ja laidumaiksi tarvitaan peltoja, joiden tieltä joudutaan usein hakkaamaan luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokasta metsää.

Myös suomalainen sika ja broileri voivat olla osa tätä ketjua, sillä niille syötettävä rehu sisältää soijaa, jota viljellään usein kestävästi sademetsiin raivatuilla alueilla.

WWF Suomen pääsihteeri **Liisa Rohwederin** mukaan suomalaisetkin ovat ulkoistaneet kulutuksensa vaikutukset köyhempiin maihin.

”Luonnon monimuotoisuus heikkenee matalan tulotason maissa huomattavasti nopeammin kuin rikkaammissa maissa. Köyhimmät ihmiset joutuvat kärsimään tästä, koska luonnon antimet ovat usein ratkaisevan tärkeä osa heidän toimeentuloaan”, Rohweder sanoo.

Lue lisää
ylikulutuksen
systä ja ratkaisuista:
wwf.fi/ylikulutus

Näytimme huhtikuussa Facebookissa ja Instagramissa, miltä saimaannorpan luolamainen pesä näyttää sisältäpäin. Seuraa meitä sosiaalisessa mediassa ja saat ajankohtaista lisätietoa ympäristöstä.

Turhat tekstiilit kiertoon!

Kerää nyt kaapeistasi tarpeettomat vaatteet, lakanat ja pyyhkeet merkkiin, laatuun ja kuntoon katsomatta ja vie ne kierrätykseen lähimpään H&M-myymälään. H&M lahjoittaa jokaisesta Suomessa kierrätetystä tekstiilikilosta 0,02 euroa WWF:n suojeletyöhön. Jokainen rikkinäinen sukkakin lasketaan!

© NOMAD SOUL / SHUTTERSTOCK

Voita kalareissu Inariin

Osallistu kilpailuun, jonka palkintona on kalareissu Arktiset Vedet-retkikunnan kuvausmatkalle 5.- 9.10.2016. Palkintomatalla retkeillään erämaahengessä kajakein kalaisalla Inarinjärvellä. Majoitus tapahtuu eräolosuhteissa. Kilpailu on osa WWF:n ja Arktiset Vedet TV-ohjelman yhteistyötä, jossa tuodaan esiin kestävä kalastusta ja kalakantojen suojeleua. Mukana kalassa on WWF:n suojeleuasiantuntija **Matti Ovaska**.

Osallistumishojeet: arktisvetdet.fi

Satokausikalenteri.
Oiva apuväline ekologiseen elämäntapaan. Kalenterista näet, mikä kasvis on juuri nyt sesongissa. Toimii seinäkalenterina, vihkona ja puhelinsovelluksena. satokausikalenteri.fi

TUULI HONGISTO
markkinointisuunnittelija

Luomuloma.
Vietetä erilainen kesäloma luomutilalla! Opi ruoantuotannosta samalla kun tarjoat käsiparin avuksi tilan töissä. www.woofindependents.org

KAARINA KOLLE
ilmastoasiantuntija

Bussimatkailu Euroopassa. Hidasta matkailua, rentoa meininkiä, kyydissä vaikka minkälaista porukkaa eri puolilta maailmaa. Voi olla junamatkailua halvempaa ja on lentämistä ekologisempaa. eurorlines.com/en/

PILVI PULMA
markkinointiasistentti

© MIKKO MÄKKÖNEN / WWF

Metsäekologia kiehtovat

LUONNON MEKANISMIT

Itä-Suomen yliopiston metsäekologian tutkijat ovat osoittaneet, että kimalaiset ja muut pölyttäjähönteiset kärsivät metsien avohakkuista. Tämä puolestaan heikentää merkittävästi muun muassa mustikan ja puolukan satoja. Lisäksi tutkijat osoittivat, miten avohakkuiden haittoja metsäluonnolle voidaan vähentää.

Tutkimus sai keväällä merkittävän kansainvälisen Editors' Choice -tunnustuksen. Sen voi saada vain alansa parhaissa sarjoissa julkaistu korkeatasoinen tutkimus, joka on urauurtava ja innovatiivinen. Yksi tutkimuksen tekijöistä, professori **Jari Kouki**, iloitsee koko tutkimusryhmän puolesta.

”Suomessa halutaan nyt tehostaa puun käyttöä osana biotaloutta. Samaan

aikaan pitäisi kuitenkin toteuttaa uskottava ja tieteellisesti perusteltu suunnitelma metsien monimuotoisuuden turvaamiseksi. Tutkimuksemme yhdessä monien muiden tutkimusten kanssa antaa Suomelle erinomaisia eväitä olla kansainvälisesti metsien käytön ja suojelun eturintamassa.”

Jari Koukin kiinnostus luontoon alkoi jo noin 10-vuotiaana ja ensimmäisen tieteellisen artikkelinsa hän kirjoitti lukiossa ollessaan. ”Tutkijan työn keskeinen merkitys tulee usein sen kautta, että alkaa uudella tavalla ymmärtää luonnon usein varsin monimutkaista toimintaa”, kertoo ekologi Kouki motivaatiostaan.

bitly.fi/T4TKT

WWF VASTAA

Askarruttaako jokin?
WWF:n asiantuntijat
vastaavat.

Lähetä kysymyksi
meille: info@wwf.fi

WWF ja Tallink keräävät yhdessä varoja itämerennorppan suojelemiseksi. Itämerennorppia saa kuitenkin metsästä. Eikö norppa olekaan suojelun tarpeessa? Uhanalainen itämerennorppa on ehdottomasti suojelun tarpeessa. Sata vuotta sitten norppia arvioidaan olleen Itämeressä noin 200 000. Liiallinen pyynti ja ympäristömyrkyt romahduttivat kannan, joka on nyt alle kymmenesosa entisestä. Lisäksi kanta on pirstoutunut osakannoiksi. Suomenlahdella norppa on häviämisen partaalla, kun taas Perämeren kanta on talven 2015 laskentojen mukaan kasvanut 17 000 yksilöön. Jos luku pitäisi paikkansa, norppia voisi Perämerellä metsästä

pienen määrän. WWF kuitenkin kyseenalaistaa laskentojen tulokset poikkeuksellisen talven takia, sillä jäiden vähyys sai norpat kerääntymään samoille jäänrippeille. Ilmastonmuutos on itämerennorppien suurin uhka ja lajille pitää kiireesti laatia suojelusuunnitelma.

JARI LUUKKONEN
suojelujohtaja,
WWF Suomi

© AKI-PERKA SINIKOSKI / WWF

© MERVJ KUNNASRANTA / WWF

Auta itämerennorppaa

Tahdotko auttaa itämerennorppaa – ja saada samalla nimesi Tallinkin uudelle alukselle? Tallink ja WWF käynnistivät yhdessä lahjoituskampanjan itämerennorppan hyväksi. Lahjoittajien nimistä muodostetaan ensi vuonna valmistuvalle Megastar-alukselle digitaalinen teos. Tavoitteena on kerätä 25 000 euroa, joilla rahoitetaan WWF:n itämerennorppaan liittyvää käytännön tutkimusprojektia. Uhanalaisen itämerennorppan suurin uhka on nykyään ilmastonmuutos.

Lahjoituksen voi tehdä osoitteessa
oma.wwf.fi/tallink-fin

KAMPANJA KANNUSTAA KASVIKSIIN

WWF Suomen Vaikuta syömällä -vapaaehtoistiimi on käynnistänyt kampanjan kestävien ruokavalintojen puolesta. Se innostaa suomalaisia nuoria pohtimaan ruokavalintojensa merkitystä ja vähentämään lihan kulutustaan. Kampanjasivustolla on herkullisia reseptejä ja tuhti infopaketti ympäristöystävällisistä ruokavalinnoista.

Ota ruokahaaste vastaan, osallistu somessa hashtagilla #vähemmänlihaa ja tsekkaa vaikutusyöllä.fi

Tule tapaamaan vapaaehtoisten tiimiä WWF:n teltalle Maailma kylässä -festivaalille ja nappaa mukaan kesän kuumin grillausresepti! Maailma kylässä -festivaali järjestetään 28.–29.5. Helsingin Kaisaniemessä.

© MITRO HÄRKÖNEN

Pandakassi olalle

Heilauta söpö pandakassi olalle ja suuntaa ulos katsomaan, miten luonto herää eloon! Kestäväan kassiin voit sujauttaa eväät ja vaikkapa lintuoppaan.

kauppa.wwf.fi/sarjakuvapanda-kangaskassi

© MEELALENO / WWF

Ihminen tuhoaa - mutta pystyy myös korjaamaan!

© MIKELTAMMLEHTO

KUKKA RANTA ON TOIMITTAJA, VALOKUVAAJA, TIETOKIRJAILIJA JA VÄITÖSKIRJATUTKIJA, JOKA RAKASTAA TUTKIA JA RATKAISTA ONGELMIA. NYT MAAILMAN MERET OVAT HÄDÄSSÄ.

Kuusi vuotta sitten havahduin valtavan ongelman äärelle. Merten pinnan alta paljastui hätä, pelottava eläinten kato ja myös köyhtyneiden ihmisten pako. En tiennyt mitään liikakalastuksesta, kunnes paperittomat siirtolaiset Espanjan kaduilla kertoivat olleensa ennen kalastajia Länsi-Afrikassa. Eurooppalaiset ja aasialaiset troolarit olivat vieneet heidän kalansa ja elinkeinonsa, ja siksi he olivat päätyneet kauas perheistään uuden elannon toivossa.

Tutkimukset ovat vieneet minua pitkin Afrikan rannikkoa, Välimeren satamia, Saimaan aaltoja ja Selkämeren tyrskyjä sekä Kymijoen virtoja. Ihmisten ahneus ja toisten kriisi, merten tyhjeneminen kaloista ja rantojen täyttyminen sivusaaliiden raadoista, kalastajaelinkeinon kuihtuminen ja muutamien liiallinen rohmuaaminen kertovat samaa teollisen liikakalastuksen tarinaa ympäri maailmaa.

Liikakalastuksen parissa hurahaneiden tutkimusvuosiensa aikana tilanne on vain pahentunut: nyt jopa 90 prosenttia maailman kalakanonista on liikakalastettuja. Kotimaisten ammattikalastajien määrä on romahtanut. Samalla yli 70 prosenttia kuluttamastamme kalasta on ulkomaista, yli neljännes siitä on norjalaista kasvatettua lohta. Omat lohemme ovat uhanalaisia; viime vuosisadan aikana olemme tuhonneet yli 90 prosenttia vaelluskalajoistamme patoamalla.

Maailmassa kaikki kytkeytyy kaikkeen. Norjalaista lohta on syötetty kalalla, joka on saatettu pyytää etelän köyhien apajilta. Afrikan merialueet ovat maailman rikkaimpia ja samalla myös keskeisimpiä laittoman kalastuksen keskuksia. Arvokkaimmat saaliit prosessoidaan Kiinan tai Espanjan tehtaissa, missä tuotteet merkitään

jalostusmaan mukaan. Kuluttajana on usein vaikea tietää valintojensa todellisia seurauksia.

Paljon on myös saatu aikaan. Vielä kuusi vuotta sitten meret ja kalat eivät kiinnostaneet moniakaan. Nyt kala mielletään eläimeksi, jolle kuuluu oikeuksia. Muutama vuosi sitten Suomessa syntyi kansalaisliike uhanalaisten vaelluskalojen puolesta. Vuosikymmenien väännön jälkeen hyökyaallon lailla edennyt julkinen paine vauhditti uuden kalastuslain valmistumista; tammikuusta 2016 alkaen moni Suomen uhanalainen kala on saatu rauhoitettua. Tosin vielä tarvitaan sanktioita.

Itämeren lohikiintiöt on saatu lähelle tieteellisiä suosituksia ja kannat ovat jopa hieman elpyneet. WWF:n kalakampanja on onnistunut nostamaan kuluttajien tietoisuutta ja vähentänyt uhanalaisten kalojen määrää kauppojen tiskeillä.

EU on uudistanut kalastuspolitiikkaansa ja ohjailee myös maailmanlaajuisesti laittomuuksiin syyllistyviä tuontimaita. EU uhkaa Thaimaata tuontikiellolla, jos maa ei onnistu kitkemään laitonta kalastusta ja orjatyövoimaa tonnikalaja katkaraputeollisuudessa. Taustalla vaikuttaa kansalaisjärjestöjen uuttera työ.

Suomessa meillä voisi olla Euroopan upeimmat vaelluskalajoet, mutta esteinä ovat padot ja vesivoimayhtiöt. Suomen hallitus on sitoutunut kalatiestrategiaan, jonka tärkein tavoite on elvyttää uhanalaiset vaelluskalakantamme, mutta esteenä on rahoituksen puute ja vesiläki. On siis uuden kansalaisliikkeen aika patojen avaamiseksi! ■

”Suomessa voisi olla Euroopan upeimmat vaelluskalajoet.”

Sano
MUIKKU!

WWF tukee kunnianhimoista tutkimushanketta, jossa tavoitteena on kuvata ja tunnistaa kaikki Saimaassa uiskentelevat norpat.

TEKSTI JA KUVAT: JOONAS FRITZE

Saimaan Pihlajavedellä tuulee navakasti, lämpötila on kymmenen asteen tienoilla ja kevyt tihkusade nipistelee naamaa moottori-veneen kiihdyttäessä vauhtia. Nurjamieliset voisivat kutsua toukokuista säätä kurjaksi.

Pelastuspukuihin sonnustautuneet Itä-Suomen yliopiston tutkijat eivät kuitenkaan pane pahakseen – parempaa työkeliihän ei voisi toivoa!

”Norpat nousevat keväällä rannalle vaihtamaan karvansa. Hyvällä ilmalla ne lepäilevät rantakivillä, emmekä halua häiritä niitä. Nyt suurin osa eläimistä on pulahtanut veteen, ja pääsemme asentamaan riistakameroita niiden suosimien lepopaikkojen läheisyyteen”, tutkija **Marja Niemi** selittää.

Kevään aikana tutkijat asentavat maastoon noin 70 kameraa. Mutta mihin, siinäpä pulma.

”On paljon paikkoja, jotka meidän silmiin näyttävät ihanilta. Että minä ainakin olisin tuossa. Mutta norpille ne eivät välttämättä kelpaakaan”, Niemi sanoo.

Vene lipuu korkeiden kallioiden reunustamaan lahteen, jossa norppa on köllöttelyt aiempina vuosina. Nyt täytyisi selvittää, onko paikka tänäkin vuonna norpan suosiossa.

Karvat paljastavat norpan

Saimaannorppa voi olla suunnattoman suoloinen, mutta yhtä asiaa ei käy kiistäminen: sen karva haisee, suorastaan lemuaa. Marja Niemi sipaisee kevyesti rantakiven karheaa pintaa ja tarjoaa sormenpäihinsä tarttuneita karvoja nuuhkittavaksi.

”Urokset haisevat erityisen pahalle”, Niemi toteaa.

Niinpä tietenkin.

Karvojen, vaikkakin haisevien, löytyminen on hyvä uutinen – norppa on löhöillyt tässä hiljattain.

Niinpä tutkija **Meeri Koivuniemi** hyppää rusehtavaan rantaveteen mukanaan laudanpätkä ja järeä vasara. Pian hiekassa sojottaa pystyssä kakkosnelonen, johon kamera on hyvä kiinnittää. Kun norppa aikanaan kömpii vedestä, muistikortti alkaa täyttyä kuvista.

Norpat tunnistetaan niiden kylkien yksilöllisten turkkikuvioiden perusteella. Tunnistaminen tukee kanta-arvion tekemistä.

”Arvio saimaannorppien määrästä perustuu tällä hetkellä viimeisillä kevätyäillä tehtäviin pesälaskentoihin. Talvet voivat kuitenkin olla tulevaisuudessa niin huonoja, ettei kantaa voida arvioida luotettavasti”, Niemi sanoo.

”Lisäksi kuvien avulla voidaan seurata pitkällä aikavälillä norppien liikkumista, terveydentilaa ja sosiaalisia suhteita. Jo nyt on yksilöitä, joiden koko elinkaari tunnetaan”, Koivuniemi lisää.

Kuvapankki kasvaa vauhdilla

Tutkijat ottavat kuvia myös järjestelmäkameralla, jos norppia kohdataan silmästä nappisilmään. Käsien kuvaamiseen liittyy kuitenkin haasteita. Tutkijat eivät halua lähestyä norppia liiaksi, eivätkä ne läheskään aina ole halukkaita poseeraamaan.

”Usein norppa seuraa katseellaan venettä ja kääntyy koko ajan niin, ettei kyljestä saa

da kuvaa. Riistakamera on parempi, siihen norppa ei kiinnitä huomiota”, Niemi sanoo.

Aivan ongelmattomia eivät ole riistakameratkaan. Niiden muistikortit täytyy käydä tyhjentämässä säännöllisesti, mutta joskus norpat nököttävät paikoillaan niin sinnikkäästi, ettei kameran luo ole asiaa. Juuri nyt veneemme on lipumassa kohti lahdenpoukamaa, jonne asennetun kameran korttia tutkijat eivät ole päässeet tyhjentämään aikoihin.

Eivätkä pääse vielääkään. Kallion päällä pötköttelee nimittäin komea norppa.

Jännitystä ja toimistohommia

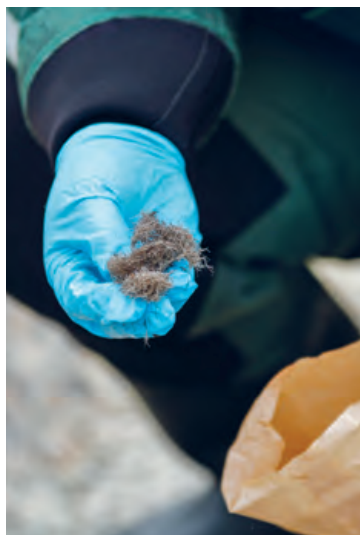
Tutkijat pitävät riistakameroita maastossa

muutaman kuukauden ajan. Kuvia kertyy kymmeniä tuhansia ja niitä kahlataan läpi aina marraskuulle asti.

”Tällöin norppien turkkikuviot pyörivät mielessä unissakin”, kertoo Koivuniemi.

Äkkiseltään luulisi, että maastotöiden makuun päässeet tutkijat kyllästyisivät neljän seinän sisällä nopeasti. Kuitenkin myös toimistotyö voi olla jännittävää. Silloin nähdään, onko kuviin tallentunut vanhoja vai uusia kasv... kylkiä.

”On aina älyttömän hauskaa, kun tunnistaa norpan. Vuoden paras uutinen on aina se, jos viimeksi kuuttina kuvattu norppa nähdään elossa”, Niemi sanoo.

Tulossa pian: sinunkin kuviasi kaivataan!

Sinäkin voit auttaa norppien tunnistamisessa. Jos olet kuvannut saimaannorpan, voit lähettää otoksesi tutkijoille pian avattavien Norppagalleria-sivujemme kautta. Lisäksi voit tutustua jo tunnistettuihin viiksinielkoihin inspiroivassa galleria-osiossa. Sivut aukeavat kesän aikana. wwf.fi/norppagalleria

Kiljuhanhen MUUTTOMIES

Joka kevät uhanalaiset kiljuhanhet palaavat etelän lämmöstä Pohjois-Norjan tuntureille. Risto Karvonen on jo 25 vuoden ajan kerännyt lajin suojelun kannalta tärkeää tietoa seuraamalla kiljuhanhien muutttoa eteläisiltä levähdyspaikoilta aina tunturiseudulle saakka.

TEKSTI PAULA KALLIO • KUVA JOONAS FRITZE

”Päädyin kiljuhanhien pariin pienen mutkan kautta. Suunnittelin retkeä tunturiin, ja sattumalta WWF:n kiljuhanhityöryhmän perustaja **Juha Markkola** oli matkaamassa samoille seuduille kiljukkaita etsimään. Tapasimme yhteisten tuttujen kautta, ja pääsin saman tien tositoimiin. Se oli onnekas kohtaaminen, sillä hain jatkuvasti tapoja ja mahdollisuuksia ottaa osaa suojelutyöhön.

Kiljuhanhi on ilmeikäs laji. Valitettavasti se on myös Pohjolan uhanalaisin lintu. Kiljuhanhikanta on kuitenkin osoittanut varovaisia elpymisen merkkejä, ja viime syksynä laskimme Pohjois-Norjassa kaikkiaan 70 poikasta. Luku on reilut parikymmentä vuotta jatkuneen seurantahistorian suurin. Suomessa kiljuhanhi on edellisen kerran todistettavasti pesinyt vuonna 1995. Olisi hienoa, jos kanta kasvaisi niin, että laji palaisi pesimään Suomeen.

Arvostan vuosi vuodelta enemmän kiljuhanhen selviytymistä muuttoreittien ja pesimäalueiden vaaroista. Kiljuhanhia uhkaavat muun muassa metsästys, maankäytön muutokset ja huonosti sijoitettu tuulivoimarakentaminen. Useimmista muista hanhilajeista poiketen kiljuhanhi on riippuvainen matalakasvuisista luonnonniityistä. Niinpä kiljuhanhea suojeltaessa

myös rantaniityt lajistoinen saavat huomiota.

Seuraan kiljuhanhia niiden muuttoreitin varrella hyvin erilaisissa ympäristöissä, ja luonto tekee aina reissuista erityisen. Vaikka samat tapahtumat toistuvat ja vuosien väliset erot sekoittuvat, linnut ja olosuhteet tekevät tilanteista aina uudenlaisia. Esimerkiksi Lapin yöttömässä yössä lintujen havainnointi ja vuorokausirytmii riippuvat hyvin paljon sääolosuhteista. Toisinaan retkeltä palataan teltalle aamulla, ja päivällä nukutaan. Kylmempinä päivinä retkeily onnistuu päiväsaikaankin, koska silloin lämpöväreily ei haittaa etäältä havainnointia.

Hauskinta hanhien seuraaminen on silloin, kun ne eivät havaitse tarkkailijaa eivätkä koe tätä uhkana. Koen erityistä iloa aina, kun onnistun havainnoimaan kiljuhanhia niitä turhaan häiritsemättä. Rankinta on katsella ja kuunnella tahtomattaan aiheuttamaansa hätäilylentoa. Vaikka paikalta poistutaan, lintujen hätäily voi herättää petojen, esimerkiksi ketun, huomion.

Välillä matkoilla koetaan pettymyksiä, kun jokin aiempien vuosien pesintä- tai ruokailupaikka ei olekaan käytössä moneen vuoteen. Hanhien palaaminen niille paikoille ja uusien paikkojen löytyminen kuitenkin ilahduttavat aina. Se saa palaamaan joka vuosi.” ■

© ERIK SAARNIO / VASTAVALO

Metsäluonto on **AHDINGOSSA**

Vanhan sanonnan mukaan niin metsä vastaa kuin sinne huutaa. Tällä hetkellä vastaus on karu: metsäluontomme on ahdingossa. Näin ei kuitenkaan tarvitse olla.

TEKSTI LILLI PUKKA

Enemmistö suomalaisista pitää metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamista hakkuiden lisäämistä tärkeämpänä.

Metsät ovat suomalaisille tärkeitä. Humisevat puut ja linnunlaulu tarkoittavat yhdelle rauhaa, toiselle turvaa. Metsät voivat herättää myös pelkoa tai kunnioitusta.

Suomen maapinta-alasta 77 prosenttia on metsää. Puuta kasvaa Suomessa vuosittain enemmän kuin sitä hakataan, eikä meillä ole metsäkatoa. Siitä huolimatta metsillämme ei mene hyvin.

”Voimakkaat hakkuut ja laajamittaiset ojitukset ovat lisänneet metsien kasvua, mutta samalla ne ovat heikentäneet metsäluonnon tilaa. Puuta siis riittää, mutta luonto kärsii”, WWF:n metsäsiantuntija **Annukka Valkeapää** kertoo.

Sadat lajit, joille metsä on koti, ovat karsineet laajamittaisen metsätalouden takia. Metsiemme lajeista 814 on uhanalaisia. Ne ovat häviämistä vaarassa suomalaisesta luon-

nosta. Lähes yhtä suuri joukko, 776 lajia, on luokiteltu silmälläpidettäviksi. Ne ovat vaarassa uhanalaistua tulevaisuudessa, jos niiden elinympäristöjen väheneminen ja heikkeneminen jatkuu.

”Suomalainen metsienkäyttö on todella intensiivistä. Kaikki metsät, joita ei ole suojeltu, ovat mahdollisia hakkuukohteita. Meiltä puuttuu kunnollinen suoje- lualueverkosto, joka turvaisi metsälajien säilymisen.”

Paremmän suoje- lualueverkoston lisäksi on luonnon monimuotoisuus huomioitava Valkeapään mukaan huomattavasti paremmin metsienkäsitelyssä. Luonnon monimuotoisuudella tarkoitetaan elämän koko kirjoa: lajien geneettistä perimää, lajien runsautta sekä elinympäristöjen moninaisuutta.

Hakata voi monella tavalla

Nykyään puuta hakataan Suomessa pääasiassa joko avohakkuin tai harvennushakkuin. Avohakkuussa metsästä poistetaan käytännössä kaikki puut, muutamaa säästöpuuta lukuun ottamatta.

”Kun metsässä tehdään avohakkuu, metsä ei palaudu meidän elinaikanamme takaisin lähellekään sellaisena kuin se oli”, Valkeapää toteaa.

Harvennushakkuussa poistetaan pienempiä puita ja isommille puille jätetään tilaa kasvaa. Harvennushakkuun jälkeen metsä siis näyttää edelleen metsältä, mutta ei välttämättä kauaa: harvennushakkuun tarkoitus on valmistella puustoa avohakkuuseen.

Metsien hakkuut huolestuttavat ihmisiä – ja Valkeapään mukaan täysin oikeutetusti.

*Mustikkaa on
metsissämme nyt
puolet vähemmän
kuin 1950-luvulla.*

”Meillä on kansallinen trauma avohakkuiden takia.”

Mitä siis voidaan tehdä, saako metsiä hakata lainkaan? Valkeapää kertoo, että puulla on monta käyttötarkoitusta ja metsiä saa hakata. Kyse on siitä, miten ja missä hakkuut tehdään.

”Suosittelemme eri-ikäisrakenteista metsienkäsitelyä, eli niin kutsuttua jatkuvaa kasvatusta. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että metsissä hakataan pieniä aukkoja ja poistetaan isoimpia puita sieltä täältä. Eri-ikäisrakenteinen metsienkäyttö perustuu luonnon dynamiikan jäljittelemiseen, eli siihen, miten puut kuolisivat metsässä, jos sen annettaisiin olla rauhassa”, Valkeapää summaa.

Eri-ikäisrakenteinen metsienkäsitely ei tarkoita taloudellisesta tuotosta tinkimis-

tä. Päinvastoin: rahaa säästyy, kun uudistuminen tapahtuu luontaisesti, eli ympärillä olevat puut hoitavat siementämisen, eikä maanmuokkausta ja istutusta tarvitse tehdä.

Metsänhoitoa luonnon ehdoilla

WWF julkaisi toukokuussa Metsänhoito-opiaan, joka tarjoaa konkreettisia vinkkejä metsänomistajille luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi.

”Suomalaisen metsäluonnon monimuotoisuus on pitkälti metsänomistajien harteilta. Onneksi ne ovat vahvat hartiat”, Valkeapää toteaa.

Yksi Metsänhoito-opiaan pääviesteistä on lahoppun merkityksen korostaminen.

”Metsässä kuolema on oleellinen osa elämää. Luonnonmetsissä on aina ollut run-

©PETRI KETO-TOKOI

Mustikka kertoo metsäluonnon muutoksesta

Metsäluonto on muuttunut lyhyessä ajassa rajusti. Yksi esimerkki muutoksesta on mustikan kohtalo. Tuota meille kaikille varsin tuttua marjaa on metsissämme nyt puolet vähemmän kuin 1950-luvulla.

”Mustikan vähenemisen syynä ovat avohakkuut ja maanmuokkaus sekä liian tiheät nuoret metsät”, WWF:n metsäasiantuntija Annukka Valkeapää kertoo.

Samaan aikaan kuitenkin saamme joka vuosi lukea uutisista, että mustikkaa jää metsiin tuhansia kiloja poimimatta. Eikö metsissä lojukaan poimimatonta marjaa ja hyödyntämätöntä rahaa niin paljon kuin luulemme? Valkeapäästä tämä ajatus huvittaa.

”Ajattelemme helposti, että se on ongelma, jos jätämme hyödyntämättä kaiken sen, mitä voisimme hyödyntää. Oli kyseessä sitten puiden hakkaaminen tai mustikan poimiminen, metsissä mikään, mitä sinne jätämme, ei mene hukkaan.”

Maukkaalle mustikallekin riittää kysyntää: ihmisen lisäksi mustikoilla herkkutelevat myös karhu, metsäjänis, kettu, orava, mähkä, hirvi, metsäkauris ja monet linnut.

”Esimerkiksi karhu on mustikan suursyömäri. Se kauhoo mustikoita kynsillään kuin poimurilla ja syö marjat versoineen päivineen. Päivässä karhu syö mustikkaa pari sangollista ja satokaudessa jopa tonnin lihattaakseen itsensä talviunta varten.”

Vaikka mustikka on vähentynyt, siitä ei meidän tai karhujen tarvitse Valkeapään mukaan vielä olla huolissaan. Mustikka ei ole uhanalainen, mutta muutokset metsienkäsitelyssä ovat tarpeen.

”Nykyisen avohakkuuajatuksen kääntämisen luonnon monimuotoisuuden kannalta parempaan metsänhoitoon turvaa myös mustikan tulevaisuuden”, Valkeapää summaa.

Metsissä
mikään, mitä sinne
jätämme, ei mene
hukkaan.

saasti kuolleita puita, ja lahoppu on kriittisen tärkeää metsän elämän kirjolle. Yleisen myytin mukaan kuollut puu on riski metsän terveydelle, mutta näin ei todellakaan ole. Asia on juuri päinvastoin. Kuollut puu ylläpitää monimuotoista hyönteislajistoa, ja näin myös metsätuholaisten luontaisia vihollisia.”

Metsänhoito-opas kaataa edelläkuvatun ja lukuisia muita metsienkäyttöön liittyviä myyttejä, jotka ovat syntyneet vanhojen uskomusten ja vanhentuneen tutkimustiedon takia. Oppaalle on tarvetta, sillä metsänomistajat arvostavat luonnon hyvinvointia. WWF:n alkuvuodesta teettämän kyselyn mukaan enemmistö suomalaisista, 89 prosenttia, pitää metsäluonnon monimuotoisuuden turvaamista hakkuiden lisäämistä tärkeämpänä. Metsänomistajistakin tätä mieltä on 72 prosenttia.

”Joillekin metsän tuotto on kaikki kaikessa, mutta useimmille se on yksi tavoite muiden joukossa. Metsänhoito-oppaan viesti on yksinkertainen: taloudellinen tuotto ja luonnon monimuotoisuus voidaan sovittaa yhteen”, Valkeapää summaa.

Vaikka metsäluonto on nyt ahdingossa, tilanne ei ole epätoivoinen.

”Rikas metsäluonto elpyy, kun sille annetaan siihen mahdollisuus. Onneksi tutkimustietoa rikkaan metsäluonnon kannalta keskeisistä asioista on kertynyt paljon. WWF:n Metsänhoito-opas välittää tätä tutkimustietoa helposti omaksuttavassa muodossa metsänomistajan käyttöön”, Valkeapää toteaa. ■

Lue lisää: wwf.fi/metsanhoito-opas

Metsänomistaja, ota ohjat omiin käsiin!

Koska metsillä ei mene niin hyvin kuin yleisesti uskotaan, WWF kannustaa metsänomistajia ja metsäyrittäjiä mukaan Metsähaasteeseen. Haaste kehottaa metsänomistajia ja metsäyrittäjiä tutustumaan WWF:n Metsänhoito-oppaaseen ja ottamaan sen keinot käyttöön metsänhoidossa.

WWF:n metsäasiantuntija Annukka Valkeapää kertoo, että metsänomistajien tavoitteet ovat vaihtelevia. Silti vaikuttaa siltä, että metsänomistajien ajatellaan usein tavoittelevan vain voittoa eikä metsänomistajien muita tavoitteita aina osata huomioida.

”Metsänomistajat päättävät viime kädessä metsiensä tilasta. Monet tarvitsevat kuitenkin tukea siihen, miten metsää voi hoitaa sekä taloudellinen tuotto että monimuotoisuus turvaten”, Valkeapää kertoo.

Tämän takia WWF teki yhteistyössä Tapion kanssa Metsänhoito-oppaan metsänomistajan päätöksenteon tueksi. Opas antaa metsänomistajalle eväät ottaa aktiivisempi rooli omien metsien käsittelyn ohjaamisessa.

”Opasta lukiessaan metsänomistaja voi miettiä, millaista elämää hän haluaa ylläpitää omassa metsässään. Kaikkia Metsänhoito-oppaan keinoja ei yhdessä metsässä välttämättä voi toteuttaa, mutta jo pienetkin muutokset auttavat metsäluontoa”, Valkeapää summaa.

Metsähaasteeseen voi lähteä mukaan omistipa metsää sitten satoja hehtaareja tai mökkitontin verran. Jo lahoppuun jättäminen metsään auttaa paljon.

Lue lisää: wwf.fi/metsahaaste

Saastuttamiselle

VIHDOINKIN PISTE

Kansainvälinen merenkulkujärjestö IMO päätti huhtikuun lopussa panna voimaan kiellon, joka estää risteilyaluksia laskemasta jätevesiään Itämereen.

TEKSTI JOONAS FRITZE

Utinen on loistava, sillä luksusristeilijöiden vessavedet ovat aiheuttaneet herkäle Itämerelle täysin turhaa kuormitusta.

”Tämä on voitto Itämeren luonnolle, rantavaltioiden asukkaille ja meille järjestönä. Tämän päätöksen eteen olemme tehneet työtä viimeisten 10 vuoden ajan”, WWF:n meriohjelman päällikkö **Sampsa Vilhunen** iloitsee.

Enemmistö matkustajalauttayhtiöistä on toiminut vastuullisesti jo kauan. Sen sijaan kansainväliset luksusristeilijät eivät ole suostuneet lopettamaan saastuttamista vapaaehtoisesti. Tällä hetkellä jopa 70 prosenttia Itämerellä seilaavista risteilijöistä tuuppaa viemärijätteensä mereen.

Itämerellä risteilee vuosittain liki neljä

miljoonaa turistia, jotka tuottavat päivittäin keskimäärin 170 litraa jätevettä henkilöä kohden. Suurin osa risteilyaluksista pumppaa jätevetensä laillisesti Itämereen. Jätevedet sisältävät typpeä ja fosforia, jotka rehevöittävät osaltaan jo ennestään kuormitettua merta.

Kielto astuu voimaan asteittain. Jätevesien laskeminen kielletään uusilta aluksilta vuonna 2019 ja jo liikenteessä olevilta aluksilta vuonna 2021. Kielto on voimassa koko Itämeren alueella. Poikkeuksen tekee osa Venäjän merialueista, jotka astuvat kiellon piiriin vasta vuonna 2023.

”Työmme jatkuu yhä, sillä aiomme valvoa tarkasti päätöksen täytäntöönpanoa”, Vilhunen sanoo.

Yhdessä se on
MAHDOLLISTA

Kiitos tuestasi. Nämä saavutukset eivät olisi mahdollisia ilman uskollisia tukijoitamme. WWF toimii kaikilla mantereilla ja yli 100 maassa.

79

Tämän kevään saimaannorpan pesälaskennoissa on havaittu ennätyselliset 79 kuuttia, joista kuolleita oli neljä. Pohjoiselta Saimaalta, Orivedeltä ja Jänisselältä löydetyt viisi kuuttia sekä Luonterin kaksi ja Kyläniemen eteläpuolen kaksi kuuttia osoittavat, että suojelu tuottaa tulosta ja saimaannorppa palaa entisille elinalueilleen.

1 600 000

Teettämämme tutkimuksen mukaan peräti kolmasosa suomalaisista, eli 1,6 miljoonaa henkeä, osallistui tänä vuonna WWF:n ilmastotapahtuma Earth Houriin. Kiitos kaikille osallistuneille!

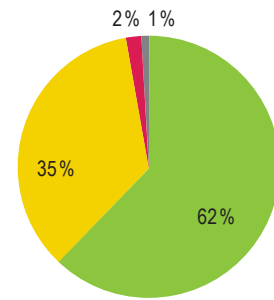

3 890

Tiikereiden lukumäärä maailmassa kasvoi ensimmäistä kertaa vuosikymmeniin. Uusimman tiedon mukaan luonnossa elää nyt 3 890 tiikeriä, kun aiempi arvio oli 3 200. Tiikeripopulaatiot ovat kasvaneet Intiassa, Venäjällä, Nepalissa ja Bhutanissa. Hyvää kehitystä ovat edesauttaneet WWF:n tekemä karttoitus- ja suojelutyö.

Vastuullisuudesta tuli arkipäivää suomalaisessa kalakaupassa

- Suomesta on tullut kalakaupan vastuullisuuden mallimaa 2012 alkaneen WWF:n Kalakampanjan aikana.
- WWF:n Kalaoppaan punaisen eli vältettävien listan lajit ovat poistuneet valikoimista lähes kokonaan.
- Sertifioitujen tuotteiden määrä on kasvanut huomattavasti.
- Vajaasti hyödynnetyistä suomalaisista kalalajeista on kehitetty uusia tuotteita.

Kalatuotteita myynnissä v. 2015

- Suosi
- Osta harkiten
- Vältä
- Vastuullisuutta ei pystytty arvioimaan Kalaoppaan suositusten perusteella

Lähde: Kun suomut putoivat silmiltä – WWF:n Kalakampanjan loppuraportti 2016

100 000

WWF-lähettiläiden tekemät kouluvierailut ovat tärkeä osa ympäristökasvatustyötämme. Suositut koulu-kiertueemme alkoivat vuonna 2009. Kymmenen vuoden aikana oppitunteja on järjestetty 3 996 ja niille on osallistunut 100 000 koululaista. Kuluneena vuonna lähettiläämme kertoivat energiantuotannon ja -kulutuksen ympäristövaikutuksista.

5

Viisi sarvikuonoa sai uuden kodin Nepalissa. Suojelutyömme ansiosta Chitwanin kansallispuistossa sarvikuonot ovat lisääntyneet niin hyvin, että ne tarvitsevat lisää asuinpinta-alaa toisesta kansallispuistosta. Tavoittemme on siirtää vuoteen 2018 mennessä vielä 25 uljasta sarvekasta Bardian kansallispuistoon lisääntymään ja nauttimaan elämästään.

0

Tullin tilastojen mukaan monen WWF:n Kalaoppaan punaisen listan lajin tuonti Suomeen on vähentynyt huomattavasti tai loppunut kokonaan Kalakampanjamme käynnistämisen jälkeen. Esimerkiksi niilinhventa tuotiin vuosina 2004–2011 Suomeen lähes 850 000 kiloa vuodessa. Vuonna 2015 määrä oli pudonnut 560 kiloon. Rauskuja ja sinievätönnikaloja ei tuotu vuonna 2015 lainkaan.

together possible™

Asiaa

Kaloille valoisaampi tulevaisuus

©AKI-PEKKA SIMIKOSKI / WWF

KALAKANTOJEN HUPENEMINEN ON NOUSSUT YHDEKSI SUURIMMISTA MAAILMANLAAJUISISTA YMPÄRISTÖONGELMISTA. SUOMESSA SUUNTA ON KUITENKIN PAREMPAAN, KERTOO SUOJELUASiantuntija **MATTI OVASKA**. TEKSTI: **JOONAS FRITZE**.

Mitä kuuluu maailman kalakannoille?

Lyhyesti sanottuna ei hyvää. Kalojen määrä maailman merissä on puolittunut viimeisten 40 vuoden aikana. Tärkeimpien kaupallisten kalakantojen, kuten makrillien ja tonnikalojen, tilanne on vieläkin hälyttävämpi, sillä niiden arvioidaan pienentyneen yli 70 prosenttia. Kaupallisten kalakantojen on ennustettu romahtavan jo meidän elin-aikanamme. Toteutuessaan tämä romahdus olisi yksi suurimmista ympäristökatastrofeista ihmiskunnan historiassa.

Mikä selittää kalojen ahdinkoa?

Kalankulutus on kasvanut kolmanneksen viimeisten 20 vuoden aikana, ja väestönkasvu lisää kalastuspainetta entisestään. Ylikalastuksen ohella iso ongelma on niin sanotun sivusaaliin heittäminen kuolleena takaisin mereen. Lisäksi monet pyyntimetelmät, kuten pohjatroolaukset, tuhoavat muuta meriluontoa ja kalojen tarvitsemia lisääntymis- ja elinalueita.

Onko suomalaisten kulutustottumuksilla vaikutusta kalakantojen tilaan?

Kuluttajien tulisi välttää suomalaisten uhanalaisten lajien, kuten meritaimenen ja ankeriaan, ostamista. Parempi valinta olisi esimerkiksi silakka, jota pyydetään vuosittain valtava määrä Suomen vesiltä. Tällä hetkellä silakkasaalis päättyy kuitenkin pääosin turkiseläinten rehuksi, sillä suomalaiset valitsevat lautaselleen mieluummin ulkomailta tuotua kasvatettua kalaa. Niinpä kalankulutuksemme vaikutukset heijastuvat kauas maailman merille. Globalisaation myötä Suomen markki-

noille on tullut myös yhä enemmän uusia kala- ja äyriäistuotteita, joiden alkuperästä ja vastuullisuudesta on usein vaikeaa saada tietoa.

Mitä WWF Suomi on tehnyt kalojen hyväksi?

Käynnistimme vuonna 2012 kampanjan, jonka päätavoitteeksi asetettiin, että vuoden 2015 loppuun mennessä Suomessa olisi kaupan vain kestävästi pyydettyä ja tuotettua kalaa. Tavoitteena oli myös kotimaisten uhanalaisten kalojen suojelun tehostaminen sekä kal-

lastuksen ja kalankasvatuksen vastuullisuuden lisääminen. Kampanja oli menestys, sillä kalakaupan vastuullisuuteen liittyvät tavoitteet saavutettiin lähes täydellisesti. WWF:n Kalaoppaan vihreällä listalla olevien kala- ja äyriäistuotteiden määrä on lisääntynyt Suomen markkinoilla, ja vältettäviä punaisen listan lajeja on tarjolla enää hyvin vähän. Myös uhanalaisten kalakantojen suojelussa on viime vuosina edetty harppauksin, mikä näkyy konkreettisesti muun muassa Itämeren lohikantojen ja Suomenlahden meritaimenkantojen elpymisensä.

Mitä Suomessa täytyy vielä tehdä?

Kalakaupan toimijoiden pitää jatkossakin kehittää erityisesti norjalaisen kasvatetun lohien ja tonnikalojen vastuullisuutta. Suomessa tulee siirtyä näiden lajien ympäristösertifioituihin

vaihtoehtoihin. Uhanalaisten kalakantojen suojelussa tulevaisuuden haasteena on erityisesti vaelluskalojen, kuten lohien, taimenen ja vaellussiihan, luonnonlisäntymisen elvyttäminen poistamalla vaellus-esteitä joista ja kunnostamalla kalojen lisääntymis- ja elinympäristöjä. ■

*”Kalakaupan
vastuullisuuteen
liittyvät
tavoitteemme
saavutettiin lähes
täydellisesti.”*

Green Office -toimistot tekivät
TAAS ENNÄTYKSEN

Suomen Green Office -toimistot rikkoivat taas ennätöksensä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä. Päästösäästö on verrattavissa määrään joka aiheutuisi, jos ajaisi autolla 145 kertaa kuuhun ja takaisin.

TEKSTI SUSANNA MANU

Green Office -toimistoissa säästettiin viime vuonna 18 300 tonnia kasvihuonekaasupäästöjä aiempaan vuoteen verrattuna. Sähkökulutustaan Green Office -toimistot vähensivät vuoden aikana noin 33 000 000 kWh. Se tarkoittaa rahassa lähes kahden miljoonan euron säästöä. Paperia säästettiin 600 arkkia työntekijää kohden. Myös työmatkojen lentoliikenteen päästöt kääntyivät laskuun, ensimmäistä kertaa kuuteen vuoteen.

”Green Office -toimistojen tulokset osoittavat, miten suuri vaikutus yritysten ja yhteisöjen käytännön ympäristötyöllä on ilmastonmuutoksen hillitsemisessä”, sanoo WWF Suomen pääsihteeri **Liisa Rohweder**.

Energiatehokkaat laitteet, uusiutuva energia ja sähköinen tiedonhallinta pienentävät ekologista jalanjälkeä työpaikoilla.

”Kaiken takana ovat kuitenkin ihmisten kehittämät ratkaisut kulutuksen vähentämiseksi sekä johdon päätökset ja työntekijöiden valinnat niiden käyttämiseksi. Upeat tulokset eivät olisi mahdollisia ilman Green Office -toimistojen konkreettisia tavoitteita ja yhteisiä toimintatapoja”, Liisa Rohweder sanoo.

WWF Green Office on ympäristöjärjestelmä toimistoille. Suomessa on tällä hetkellä 162 Green Office -organisaatiota, joissa työskentelee yhteensä lähes 64 000 työntekijää.

wwf.fi/greenoffice

Veden

PELASTAMAT

Elämä jatkuu Sundardandan kylässä Nepalissa, vaikka vuosi sitten kylän talot ja ruokavarastot tuhoutuivat maanjäristyksessä. Ihmisen rakennelmista säilyivät lähes ainoastaan WWF Suomen tuella rakennetut vesijärjestelmät. Se riitti.

TEKSTI SIMRIKA SHARMA JA MARI PASULA • KUVITUS SIMRIKA SHARMA, WWF NEPAL

“Juuri kun ajattelin, että elämä oli muuttumassa paremmaksi ja taloudellisesti vakaammaksi, maanjäristys tuli ja vei taloni ja karjani” suree **Tak Kumari Khadka**, 41-vuotias maanviljelijä, Sundardandan kylän asukas. ”Olin lounaalla nuorimman poikani kanssa, kun se iski. Syöksyimme ulos – ja selviydyimme täpärästi hautautumasta talomme alle”, nainen muistelee.

Tak Kumarin naapurilla **Bholanath Bajgainilla** on samanlainen tarina kerrottavanaan: ”Näin kuinka taloni muuttui kivimurskaksi alle minuutissa. Kaikki ruokavarastomme olivat talomme alla. Järistysen jälkeen elimme viikkoja pelkillä perunoilla rukoillen henkemme puolesta.”

Sundardanda – tai nepaliksi kaunis kukkula – on yksi monista kylistä, jotka sijaitsevat Nepalin keskiosan matalalla vuoristoalueella. Tämä alue kärsi 25. huhtikuuta 2015 iskeneen maanjäristyksen tuhoista erityisen pahasti. Kaikki kylän 35 taloa muuttuivat raunioiksi. Yhdeksän kuukautta maanjäristyksen jälkeen kyläläiset olivat vastaanottaneet kriisiapuna vain 130 euroa ja 15 kiloa riisiä kotitaloutta kohti.

Kuitenkin elämä jatkuu. Kun kyläläisiltä kysyy, mikä heitä auttoi eteenpäin kriisin keskellä, kaikki antavat saman vastauksen: vesi! Maanjäristyksen runtelema kylä, joka oli vuosia aikaisemmin kärsinyt vedenpuutteesta, selviytyi, koska kylään ennen maanjäristystä rakennetut vesijärjestelmät kestivät.

Tak Kumari ja Bholanath muuttivat 16 vuotta sitten kylään paremman elinkeinon toivossa. Sundardandassa he kuitenkin kohtasivat akuutin vesipulan. Alueen maaperä oli kuivaa ja karua.

“Meidän täytyi kävellä tunti, jotta saimme tuotua kotiin ämpärillisen juomavettä”, Tak Kumari muistelee. Maanviljely riippui täysin sateen määrästä. Talvisin ja keväällä satoi tuskin lainkaan vettä. Silloin kyläläiset pystyivät viljelemään vain maissia, hirssiä ja vehnää. Sadekauden aikana taas rankkasateet saattoivat tuhota riisisadot.

Tak Kumari muistaa kuinka sateet vuosien saatossa muuttuivat arvaamattomiksi:

”Aiemmin tiesimme milloin sataa, ja pystyimme ajoittamaan viljelyn sen mukaisesti, mutta vähitellen sademäärät ja sateiden ajankohdat muuttuivat epävarmimmiksi.”

Tak Kumar ja Bholanath pyrkivät saamaan tulonlähteensä sadon ylijäämän myymisestä, mutta kuivalla ja karulla maalla sadot jäivät pieniksi. Tulot eivät riittäneet perheen elättämiseen ja lasten koulutuksen maksamiseen.

Paikallisten yhteisöjen vesipulaan oli löydettävä ratkaisu. WWF Nepal aloitti yhdessä Nepalin hallinnon kanssa Koshi-joen valuma-alueella kestävänsä vedenhankinnan ja -käytön hankkeen WWF Suomen tuella. Koshi-joki on tärkeä makean veden lähde ja elinkeinojen tarjoaja miljoonille ihmisille Nepalissa ja Intiassa.

Sundardandassa aloitettiin kolmen vesilähteen suojelulla. Kaksi vesitankkia rakennettiin lähdeveden varastoimiseen. Näin kyläläisille saatiin puhdasta juomavettä, eikä naisten ja lasten enää tarvinnut käyttää päivittäin tunteja vedenhakuun.

Lisäksi rakennettiin neljä vedenkeräysalasta. Altaat keräävät sade- ja valumavettä, jota kyläläiset voivat käyttää kuivina kausina viljelysten kasteluvetenä. Ja niin kyläläisten elämä muuttui: he pystyivät viljelemään vihanneksia, jotka olivat olleet heille luksustuotteita. Aiemmin suuri osa heidän tuloistaan meni vihannesten ostamiseen. Nyt raha ei kulunut niihin, vaan he jopa ansaitsivat vihannesten myynnillä.

Maanjäristyksen jälkeen kolme seitsemästä suojellusta lähteestä säilyi tarjoten kyläläisille edelleen puhdasta juomavettä. Lisäksi neljästä rakennetusta vedenkeräysaltaasta kolme oli yhä käyttökelpoisia, ja näin kyläläiset pystyivät viljelemään vihanneksia sekä henkilökohtaiseen käyttöön että myyntiin. Kyläläiset ansaitsivat 3500 euron tuotot pelkästään yhden satokauden vihannesten myynnistä ja käyttivät tuotot kolmen talon uudelleen rakennukseen.

”Maanjäristys tuhosi rakennukset, mutta ei uskoa tulevaisuuteen. Rakennamme vielä talomme takaisin”, toteaa Tak Kumari hymyillen. Vesi, elämän lähde, johdattaa eteenpäin. ■

Bholanath Bajgaini istuu vedenkeräysaltaan äärellä. Sundardandan kylään on rakennettu ulkoministeriön kehitysyhteistyövaroin neljä allasta, kapasiteetiltaan yhteensä 12 000 litraa.

Vedensaanti muutti Tak Kumar Khadkan elämän: aiemmin hän työskenteli 2,60 euron päiväpalkalla Kathmandussa, nyt viljelykset tuottavat hänen perheelleen tuloja.

Kummimaksut automaattisesti

Säännöllisesti lahjoittamalla olet vaivattomasti mukana tärkeässä työssä. Suoramaksua käyttävillä kummeilla lahjoittaminen hoituu jo automaattisesti. Jos käytät e-laskua, tiesithän, että kaikkein kätevimmin voit maksaa kuukausilahjoituksesi ottamalla käyttöön automaattisen hyväksynnän verkkopankissasi. Näin sinun ei tarvitse muistaa asiaa kuukausittain, vaan lahjoitussumma maksetaan automaattisesti ajallaan.

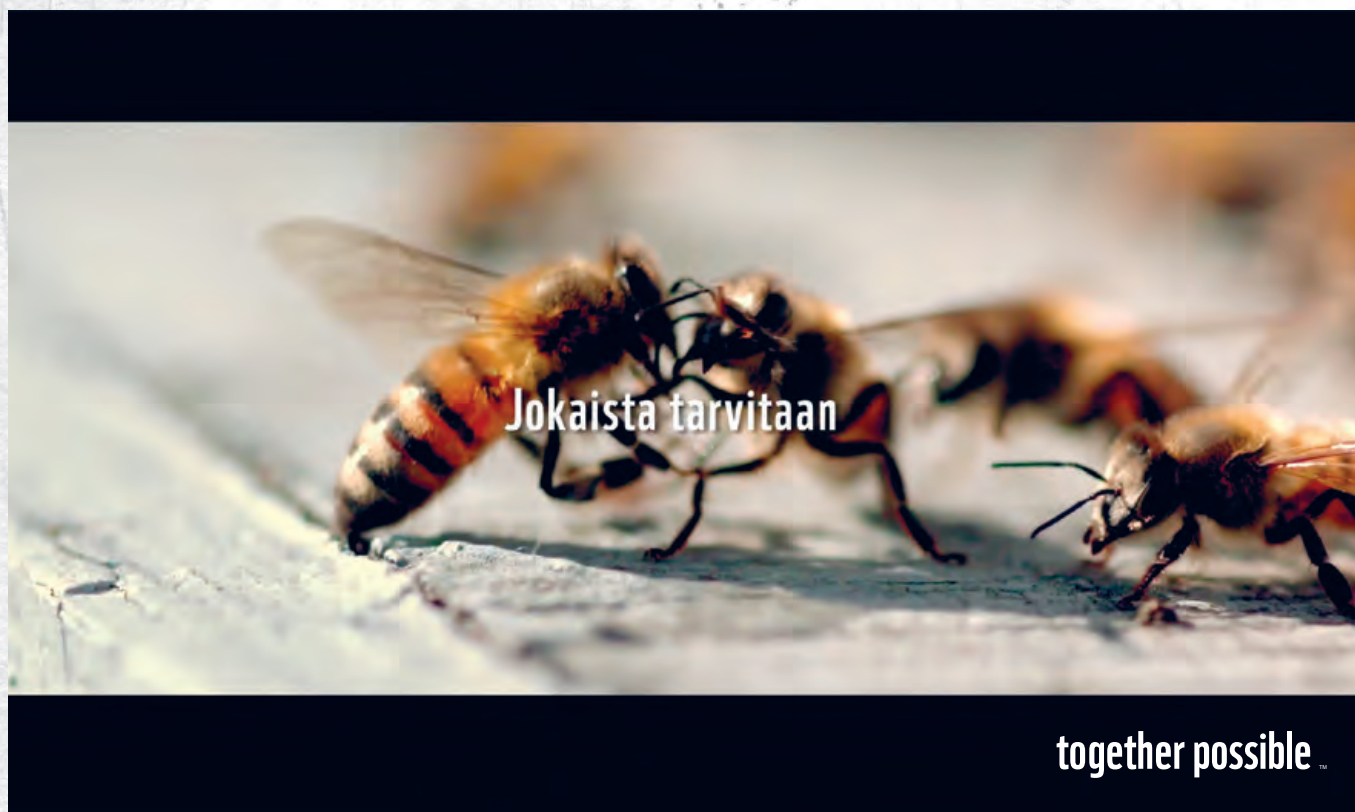
Tukijapalvelu

Puhelin: 040 192 3112, avoinna arkisin klo 9–16
Sähköposti: tukija@wwf.fi
Osoite: WWF Suomi, tukijapalvelu, Lintulahdenkatu 10, 00500 Helsinki
wwf.fi/kummipalvelu
Lahjoitustili: FI41 1572 3000 0111 89
BIC (Swift) NDEAFIHH

Uusi, upea brändifilmi

WWF Suomi on osa laajaa, kansainvälistä WWF-verkostoa, jolla on toimistoja noin 50 maassa ja toimintaa yli sadassa maassa. Uusi, yhteinen brändifilmimme on saanut YLEltä esitysaikaa kesäkuussa. Kun haluat jakaa filmiä ystävillesikin, se löytyy myös Youtubesta nimellä: Together possible – Yhdessä se on mahdollista.

Together possible on enemmän kuin uusi iskulauseemme. Se on ilmaus yhdessä tekemisestä, osallistumisesta, optimismista ja toivosta – tavastamme toimia. Yhteistyö eri tahojen; hallitusten, poliitikkojen, yritysten, organisaatioiden ja ennen kaikkea kansalaisten kanssa tekee tavoitteistamme totta.

Luonnonystävän lisäturva

Vakuutusyhtiö ACE, jonka uudeksi nimeksi tulee äskettäisen yrityskaupan myötä Chubb, on kehittänyt WWF:n tukijoille räätälöityjä Luonnonystävän lisäturva -vakuutuksia. Ottamalla vakuutuksen tukee luonnonsuojelua, sillä osa vakuutusmaksuista lahjoitetaan WWF:lle.

Lisätietoja vakuutuksista saat ACEn asiakaspalvelusta, puh. 09 6861 5151 tai s-postilla: asiakaspalvelu@chubb.com.

Raumalaiset suojelevat **KOTIMERTAAN**

Raumalla jokaisella on suhde mereen. Luokanlehtori ja Itämeri-kummi Outi Kokkonen innosti opiskelijansa mukaan Päivätyökeräykseen merten puolesta.

© MATTI VARRIO

”Kun kuljimme 60- ja 70-luvuilla lapsena saaristossa paljon, vedessä näkyi vielä syvälle ja saattoi ihailla rakkoleviä ja kaloja. Nyt se on muuttunut ihan täysin; vesi on sameaa.”

Raumalainen Outi Kokkonen on merenkulkijasuvun vesa ja viettänyt koko elämänsä meren äärellä.

”Isäni oli töissä merivartiostossa ja suuri luonnon harrastaja. Vietin lapsena kaikki kesät puupaatilla hänen kanssaan rengastamassa lintuja. Vanhempani ovat Uudenkaupungin saaristolaisia ja suvussa on merenkävijöitä 1800-luvulta asti; luotseja, merimiehiä ja muuta. Yksi sukulaisistani on jopa haudattu Atlantille. Poikan puolestaan rakentaa laivoja.”

Merten suojelu näkyy Kokkonen arjessa.

”Syömme kotona paljon kalaa, jota ostamme Rauman torilta, mutta mietin aina mitä syön ja katselen tonnikalapurkitkin tarkkaan etsien merkintää kestävästä kalastuksesta. En ole kasvissyöjä, mutta kun kuulin, että nautanlihankin syönnillä on laajat ympäristövaiikutukset, sen syönti on vähentynyt minimiin kodissamme.”

Kokkonen koulu, Rauman normaalikoulu, oli mukana WWF:n Päivätyökeräyksessä jo neljättä vuotta. Meren läheisyys ja tärkeys raumalaisille innosti koululaisia lähtemään mukaan. Päivätyökeräyksen myötä Kokkonen on myös saanut innoituksen ja ryhtynyt Itämeri-kummiksi.

Ensi lukuvuonna (2016-2017) yläkoululaiset ja lukiolaiset voivat antaa taas tukensa WWF:n ympäristönsuojelutyölle Päivätyökeräyksen eli taksvärkin kautta. Kohteena ovat Itämeri ja arktiset merialueet sekä niiden jäästä ja lumesta riippuvaiset lajit. Päivitämme tiedot keräyksestä verkkoon kesän aikana osoitteeseen wvf.fi/paivatyokerays.

Tukija

Mitä
sinä voit tehdä:
Liity kummiksi
osoitteessa
wwf.fi/kummiksi

© JARKKO NIEMI

Päivä PANDAPÄÄKAUPUNGISSA

Vapaaehtoistyötä WWF Suomelle tekevä näyttelijä Jarkko Niemi kävi Kiinan Chengdussa tutustumassa pandojen suojeluun.

TEKSTI TUULI HONGISTO

”Pennut ovat ihania. Ne vaan kiipesivät puuhun ja jäivät nukkumaan sijoilleen.”

Siskonpedistä ja Ylen Syke-sairaalarjasta tutun näyttelijä Jarkko Niemen puhelin on täynnä kuvia ja videoita pandoista. Pandat loikoilevat rentoina lavereilla, syövät bambua ja kiipeilevät niille valmisteluilla telineillä. Kuvat ovat peräisin Niemen hiljattain tekemältä lomalta, jolla hän matkusti Kiinaan tapamaan Pekingissä työskentelevää ystäväänsä. Samalla reissulla hän sai mahdollisuuden tutustua paikallisen WWF:n toimiston työhön pandojen suojelemiseksi.

”Matkustin pariiksi päiväksi Chengduun, jota kutsutaan ’pandapäätäkaupungiksi’.”

Chengdu on Sichuanin maakunnan pääkaupunki ja maakunnan alueella asuu jopa 80 prosenttia maailman villinä elävistä pandoista. – Se näkyy Niemen mukaan joka puolella. ”Koituissa on paljon pandasälää myynnissä ympäri kaupunkia: lippiksiä, pehmoleluja, ihan kaikkea avaimenperistä juomapulloihin...”, Niemi nauraa.

Alueella toimiva WWF:n paikallinen toimisto esitteli Niemelle työtään pandojen suojelemiseksi.

”Pandojen suurin uhka on elinalueiden pirstaloituminen, mutta myös esimerkiksi ilmastonmuutos vaikuttaa niihin, kun bambun kasvualue siirtyy pohjoisemmaksi. WWF tekee alueella työtä suojellakseen pandojen elinalueita.”

Esitelmän jälkeen WWF:n projektkoordinaattori vei Niemen vierailulle läheiseen Kiinan viranomaisten pyrit-

tämään pandojen suojelukeskukseen. Paikka on valtavan suosittu turistikohde, mutta sen pääasiallinen tarkoitus on pandojen tutkimus ja ympäristökasvatus. Yleisöä pyritään sivistämään pandojen luonnollisen elinympäristön suojelusta. Keskuksessa on myös hoidettu sairaita pandoja kuntoon ja pyritty saamaan pandoja lisääntymään.

”Suuresta, puistomaisesta paikasta tuli mieleen Jurassic Park. Sinne mennään pandaportista sisään.”

Niemi on tehnyt vapaaehtoistyötä Suomen WWF:lle viime vuoden lopusta. Vuoden lopussa hän teki salamsästystä vastustaneeseen kampanjaan sketsivideoita kollegansa **Niina Lahtisen** kanssa ja sittemmin hän on haastatellut tiikeriasiantuntijaa WWF:n Periscope-lähettykseen, juontanut WWF:n Kung Fu Panda III -elokuvaesityksen, osallistunut Earth Houriin ja nyt viimeispäivänä tutustunut pandojen suojeluun Kiinassa.

Vapaaehtoistyö on antanut hänen mukaansa paljon.

”Olen oppinut hirveästi. Monet tuntevat ikoniset uhanalaiset lajit, kuten tiikerit, norsut ja pandat, mutta harva tietää, mitä järjestöt tekevät käytännössä kentällä niiden suojelemiseksi. Kun suojellaan yhtä lajia, sillä on laajat vaikutukset ja se hyödyttää koko ekosysteemiä. Pandojenkin elinalueiden säilymisestä hyötyvät muut saman alueen lajit.”

Jarkko Niemen toiveena on, että ympäristönsuojelutyö saisi hänen kauttaan lisää näkyvyyttä.

”Lajeja kuolee koko ajan sukupuuttoon. Haluaisin tehdä tätä tärkeää työtä tunnetuksi suurelle yleisölle”. ■

Saaristolaisleipää ja SAVULAHNA- TAHNAA

4-6:LLE | RESEPTI: WWF

Tahna

1 savustettu lahna
pari kesäsipulinvartta tai
purjosilppua
1-2 purkkia ranskankermaa
reilusti tilliä
riippaus suolaa
mustapippuria

Perkaa lahna. Sekoita kaikki ainekset keskenään ja mausta makusi mukaan.

Saaristolaisleipä

(3 vuokaleipää)

75 g hiivaa
2 rkl suolaa
1 litra piimää
3 dl ruisjauhoja
3 dl kaljamaltaita
3 dl vehnäleseitä
3 dl tummaa siirappia
noin 10 dl vehnäjauhoja

Lämmitä piimä kädenlämpöiseksi isossa kattilassa ja lisää suola ja hiiva. Sekoita harkkolastalla jauhot huolellisesti taikinaan. Anna kohota 1 tunti lämpimässä. Jaa taikina kolmeen voideltuun leipävuokaan.

Paista 150 asteessa noin kaksi tuntia. Voitele siirappi-vesi-sekoituksella paistamisen aikana.

FSC-
MERKKI

WWF • 2/2016

© ALEXANDRA ANTELL / WWF

OLET RAKASTUNUT LUONTOON. Turha sitä on salata.

wwf.fi/testamenti

Yhä useampi kertoo sen myös testamentissaan. Kun haluat keskustella testamenttilahjoittamisesta WWF:n luonnonsuojelutyölle, älä epäröi ottaa yhteyttä pääsihteerin Liisa Rohwederiin puh. 040 840 7461 tai liisa.rohweder@wwf.fi

Testamenttilahjoittamisesta kertovan esitteen, testamenttimallit ja kirjalliset ohjeet testamentin laadintaan voit pyytää myös tukijapalvelustamme numerosta 040 192 3112 tai tukija@wwf.fi

together possible • wwf.fi